

Om temperaturer, utflatingen og mediedebatten

Ole Henrik Ellestad*

Utflatingen av global temperatur siste 18 år er en middelvei rundt kaldere og varmere perioder av et par års varighet. Å gripe fatt i siste års oppvarming er like galt og uvitenskapelig som å vektlegge et par års avkjøling. Selv i temperaturserier med de høyeste verdier dreier det seg kun om noen hundredels grader – mindre enn usikkerheten. Begge satellittseriene viser utflating. Medieomtalen er uvitenskapelig og minner mer om desinformasjon før Parismøtet.

Temperaturmålinger fremstilles som enkle og sikre. Intet er mer feilaktig. 89% av målestasjonene i USA tilfredsstilte ikke normen. Målestasjoner ble lagt der de hadde betydning – der mennesker virket. Økt befolkning påvirker omgivelsene i den såkalte Urban Heat Island (UHI) med økte temperaturer relativt til uberørte omgivelser. Mange stasjoner er nedlagt i upåvirkede fjernliggende områder. Dette har også påvirket beregning av global middeltemperatur mot økende verdier. Også måleinstrumenter har endret seg. I hele IPCCs levetid har det foregått og foregår en markant vitenskapelig debatt om hva som er riktige korreksjoner. Hvorfor leder korreksjonene i sum til en stadig markant økt oppvarming? Og hvorfor korrigeres stadig en rekke verdier over 100 år tilbake i tid slik professor Ole Humlum omtalte? (<http://www.geoforskning.no/blogg/item/administrativt-menneskeskapt-klimaendring>) Økning er opp til 0,2° C siste 8 år relativt til originale målinger, mens IPCC-tilhengere påberoper seg stigning på noen hundredels grader, langt mindre enn usikkerheten på over 0,1° C, som bevis?

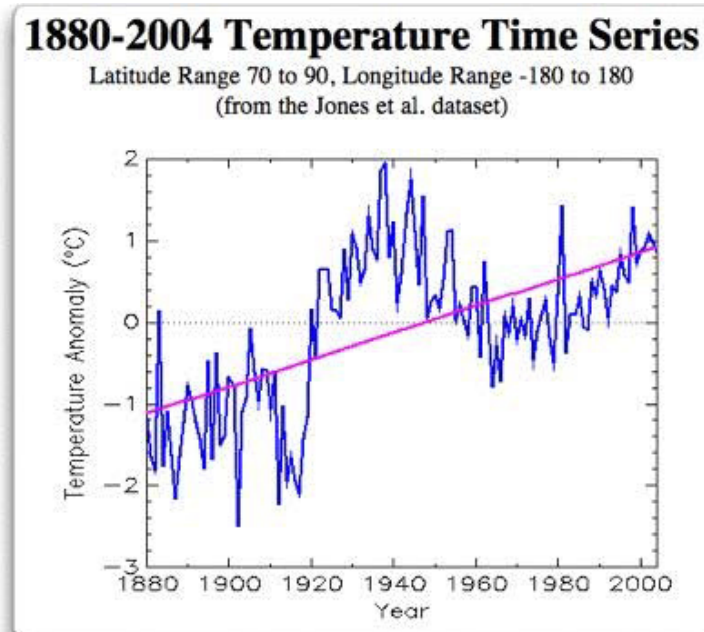
Satellittmålinger fra 1979 er heller ikke perfekte og blir korrigeret. I motsetning til for bakkemålingene foregår dette i åpne vitenskapelige dialoger i fagjournaler. Fordelen er at de måler temperaturen i mer stabile områder, uten UHI påvirkning, hver ca 45 km og har dermed vesentlig bedre dekning i de vidstrakte polområdene og over hav (71 %). Atmosfærens varmemekanismer kan forklare øvrige fordeler.

Solen varmer opp bakken. Av utstråling fra bakken blir størstedelen absorbert av drivhusgassene, i all vesentlig grad vandamp, for umiddelbart å bli overført til varme i luften som medfører oppadstigende luftstrømmer. Denne konveksjonen representerer 100% av energitransporten den første kilometer oppover. Derfra og videre oppover øker bidraget fra utstråling som blir dominerende noen kilometer høyere opp. Det er forholdene oppe i troposfæren og i resten av atmosfæren

som bestemmer effekten av drivhusgassene. Litt opp i troposfæren er forholdene vesentlig mer representative enn ved bakkemålinger og gir mer presise temperaturmålinger upåvirket av lokale forhold inklusive UHI. Satellittmålinger er derfor vesentlig mer representative for drivhuseffekten enn lokalt påvirkede målinger 2 m over bakken og viser bare ca 2/3 av oppvarmingen – og utflating.

Figuren viser temperaturer fra 1880 til 2004 i Arktis basert på tidligere data fra Phil Jones, leder for CRU. Oppvarmingen var minst like stor rundt 1940 som nå. Og det er dette området som senere tiår har hatt de største endringene. Liknende tendens gjelder også kurver for Norden.

Vincent Courtillot, tidligere rådgiver for den franske regjering fikk andre resultater da han så på 44 stasjoner i Europa med lange måleserier inklusive daglige minimumstemperaturer og daglig midling enn ved CRUs bruk av månedlige middelveier. I Europa var det flatt til 1987 med en brå endring for så å flate ut. Data fra USA viste varmere i 1930-årene enn nå, og man observerte 3 vekselvis kalde og varme 30-års perioder.

Syun-Ichi Akasofu fant brå endringer også ved 6 regionale stasjoner i Alaska. Og alle toppår siste 20 år er knyttet til El Niño. At varmt vann strømmer over kaldere vann gir utslag i målingene, men kloden blir ikke varmere.

Slik kan mange fenomener som avviker fra IPCCs målinger og tolkninger, ramses opp. Ingen har CO₂s fingeravtrykk. Men IPCC-tilhengerne og media satser på noen hundredels graders avvik i de for dem gunstigste tidsseriene, som bevis. Slik er klimavitenskapen blitt for dem.